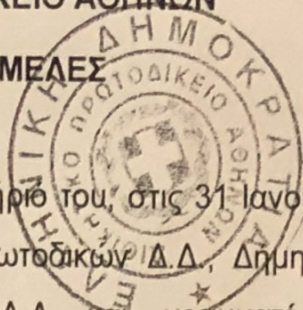

Δεφ: 24-11-20
Δμ

ΤΟ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ 30^Ο ΤΡΙΜΕΛΕΣ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 31 Ιανουαρίου 2020, με δικαστές τις: Αγγελική Βρεττού, Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ., Δήμητρα Μαλαγάρη, Μαρία Κοτσινονού (Εισηγήτρια), Πρωτοδίκες Δ.Δ., και γραμματέα την Ευσταθία Σαντά, δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την προσφυγή, με ημερομηνία κατάθεσης 17.3.2017,

της Χαρίκλειας Μαργαριτοπούλου του Ιωάννη, κατοίκου Ξάνθης (οδός Δημοκρίτου αρ. 4), η οποία δεν εμφανίσθηκε στο ακροατήριο, αλλά παραστάθηκε με δήλωση, κατ' άρθρο 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ., του δικηγόρου Ιωάννη Γλέζου,

κατά του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.) με την επωνυμία «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (Ε.Φ.Κ.Α.), όπως εκπροσωπείται και παραστάθηκε με δήλωση, κατ' άρθρο 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ., της δικηγόρου Βασιλικής Νακοπούλου.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

**Αφού μελέτησε τη δικογραφία
Σκέφθηκε κατά το νόμο**

1. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, για την άσκηση της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. τα 5242641 και 6084001, σειράς Α', ειδικά έντυπα παραβόλου), επιδιώκεται, παραδεκτώς, η ακύρωση της 279/13.12.2016 απόφασης της Διοικούσας Επιτροπής (Δ.Ε.) Υγειονομικών του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.) με την επωνυμία «Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολούμενων» (Ε.Τ.Α.Α.), με την οποία απορρίφθηκε ένσταση της προσφεύγουσας, συνταξιούχου του ως άνω Ταμείου, κατά της 39329/24.3.2016 απόφασης του Διευθυντή της Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών του Ε.Τ.Α.Α.. Με την τελευταία αυτή απόφαση ενημερώθηκε η προσφεύγουσα για το σύνολο της οφειλής της προς το ανωτέρω Ταμείο και για την, εξαιτίας της οφειλής αυτής, αναστολή καταβολής της σύνταξής της έως την εξόφληση μέρους αυτής (της οφειλής).

2. Επειδή, με το άρθρο 25 του ν. 3655/2008 (Φ.Ε.Κ. Α' 58) το «Ταμείο Συντάξεως και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών» (Τ.Σ.Α.Υ.) εντάχθηκε στο συνιστώμενο με το άρθρο αυτό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.) με την επωνυμία «Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολουμένων» (Ε.Τ.Α.Α.), ως Τομέας αυτού με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια, διεπόμενος από τις οικείες καταστατικές διατάξεις του Τ.Σ.Α.Υ.. Περαιτέρω, με την παρ. 1 του άρθρου 38 του ως άνω νόμου ορίστηκε ότι το Ε.Τ.Α.Α., διαμέσου των Τομέων του, αποτελεί καθόλικό διάδοχο των εντασσόμενων Ταμείων και Κλάδων και υπεισέρχεται στα δικαιώματα και υποχρεώσεις αυτών. Ακολούθως, με το άρθρο 51 του ν. 4387/2016 (ΦΕΚ Α'85) συστάθηκε ο «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (Ε.Φ.Κ.Α.) ως ν.π.δ.δ. με χρόνο έναρξης λειτουργίας την 1η.01.2017, στο οποίο (ν.π.δ.δ.), σύμφωνα με το άρθρο 53 παρ. 1 περ. Γ του ίδιου ως άνω νόμου, εντάχθηκε αυτοδικαίως το Ε.Τ.Α.Α.. Σύμφωνα, δε, με το άρθρο 70 παρ. 9 του νόμου 4387/2016, ο Ε.Φ.Κ.Α. συνεχίζει τις εκκρεμείς δίκες που αφορούν διαφορές ή υποθέσεις των εντασσομένων σε αυτόν φορέων κύριας ασφάλισης. Συνεπώς, νομίμως παραστάθηκε και συνεχίζει την παρούσα δίκη, ως καθ' ού ν.π.δ.δ., ο Ε.Φ.Κ.Α. (πρβλ. Σ.τ.Ε. 1833, 436/2018).

3. Επειδή, στο άρθρο 3 του π.δ. της 16/23.3.1934 (Φ.Ε.Κ. Α'113), με το οποίο κωδικοποιήθηκαν σε ενιαίο νόμο με τον αριθμό 5945/1934 οι διατάξεις του «ν.δ/τος της 8/14.8.1925 "περί ταμείου συντάξεως και αυτασφαλείας ιατρών εν Ελλάδι", ως και των Νόμων 5090, 5333 και 5945 "περί ταμείου συντάξεως και αυτασφαλίσεως υγειονομικών"», ορίζεται ότι : «1. Αντικείμενον της παρούσης ασφαλίσεως είναι η παροχή α) ... β) συντάξεως γήρατος, ... 2. ...», στο δε άρθρο 4 παρ. 1 του ίδιου π.δ. ότι: «Πάντες οι ασκούντες νομίμως εν Ελλάδι το επάγγελμα του ... φαρμακοποιού ... είναι υποχρεωτικώς και άνευ άλλης τινός διατυπώσεως μέτοχοι του Ταμείου.» και στο άρθρο 54 αυτού, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του Κανονιστικού Διατάγματος 19/28 Απρ. 1944 (Φ.Ε.Κ. Α'90) ότι: «1. Καθυστέρησις καταβολής εξ οιασδήποτε αιτίας των πάσης φύσεως προς το Ταμείον υποχρεώσεων των ησφαλισμένων πέραν του έτους, συνεπάγεται την απώλειαν των έναντι του Ταμείου δικαιωμάτων και την υποχρέωσιν του Διοικητικού Συμβουλίου όπως εκδώση κατά την καθυστερούντων, μετ' όχλησιν η μη, καταλογιστικήν πράξιν και επιδιώξει την είσπραξιν των οφειλομένων κατά τας διατάξεις του Νόμου "περί εισπράξεως Δημοσίων" διαβιβάζων απόσπασμα της σχετικής αυτού αποφάσεως εις το οικείον Δημόσιον Ταμείον προς εκτέλεσιν. 2. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον συνέπεια της απωλείας των έναντι του Ταμείου δικαιωμάτων των ησφαλισμένων επί καθυστερήσεως καταβολής

των προς αυτού υποχρεώσεων των, πέραν του έτους, επέρχεται ανεξαρτήτως της εκπληρώσεως της εν αυτώ προβλεπομένης υποχρεώσεως του Διοικητικού Συμβουλίου προς έκδοσιν καταλογιστικής πράξεως. 3. ...» και στο άρθρο 69 ότι: «Δικαίωμα προς απονομήν συντάξεως παρέχει: [...] 2) το γήρας, ...» και στο άρθρο 89 ότι: «Η σύνταξις γήρατος παρέχεται από της πρώτης του επομένου της υποβολής της αιτήσεως μηνός και παύει την πρώτην του επομένου μηνός του θανάτου του συνταξιούχου. ...».

4. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 26 του ν.δ. 3348/1955 «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της Τ.Σ.Α.Υ. Νομοθεσίας» (Φ.Ε.Κ. Α' 242), όπως αυτή αντικαταστάθηκε με τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 982/1979 (Φ.Ε.Κ. Α' 239) ορίζεται ότι: «Εν περιπτώσει υπάρξεως οφειλής δεν εισάγεται ενώπιον του αρμοδίου οργάνου του Ταμείου οιαδήποτε αίτησις παροχής εάν προηγουμένως δεν έχουν εξοφληθή πάσαι αι ασφαλιστικά και λοιπαί υποχρεώσεις του ησφαλισμένου, αι προερχόμεναι εξ οιασδήποτε μορφής εισφορών ή εξ ιατροσήμου ως και εκ πάσης φύσεως δικαιωμάτων του Τ.Σ.Α.Υ., μετά των προσθέτων επιβαρύνσεων. Επί συνταξιοδοτικής παροχής η καταβολή της συντάξεως δεν δύναται να ανατρέξη εις χρόνον προγενέστερον της πρώτης του μηνός του επομένου εκείνου καθ' ον εγένετο η εξόφλησις πάσης οφειλής του ησφαλισμένου προς το Ταμείον. Κατ' εξαίρεσιν είναι δυνατή η απονομή της συντάξεως και προ της ημερομηνίας εξοφλήσεως των οφειλών του ησφαλισμένου, εάν το σύνολον της κυρίας οφειλής δεν υπερβαίνει ποσόν αντιστοιχούν εις το σύνολον δώδεκα (12) μηνιαίων εισφορών, προβλεπομένων δια τους Κλάδους Συντάξεων και Ασθενείας του ελευθέρως ασκούντος το επάγγελμα υγειονομικού. Εν τη περιπτώσει ταύτη το οφειλόμενον ποσόν συμψηφίζεται με το ποσόν των πρώτων συντάξεων ή και ετέρων παροχών του Κλάδου Συντάξεων.» και στο άρθρο 28, όπως η παρ.1 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 5 παρ. 5 του ν. 982/1979, ότι : «1. ... 2. Αι κατά του Ταμείου απαιτήσεις των ως άνω ησφαλισμένων δια την πληρωμήν συντάξεων ή βοηθημάτων αναγνωρίζονται και καταβάλλονται μόνον δια την προηγουμένην της υποβολής της περί απονομής συντάξεως αιτήσεως διετίαν ...».

5. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 6 του π.δ. 258/1983 «Καθορισμός συνοπτικής διαδικασίας για την προσωρινή απονομή συντάξεων από τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (Φ.Ε.Κ. Α' 95) ορίζεται ότι : «1. Όπου κατά τις κείμενες διατάξεις κάθε Ασφαλιστικού φορέα ορίζεται ως προϋπόθεση για την έναρξη καταβολής της σύνταξης η

προηγούμενη εξόφληση των οφειλών του ασφαλισμένου προς το φορέα του, τότε ακολουθείται η πιο κάτω διαδικασία: α) Αν το ποσό της κύριας οφειλής από ασφαλιστικές εισφορές δεν είναι μεγαλύτερο από το ποσό που αντιστοιχεί σε τέσσερις μηνιαίες συντάξεις κατωτάτου ορίου, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά σε κάθε ένα Φορέα για τις συντάξεις γήρατος, αναπηρίας, και θανάτου η σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία που ορίζουν οι καταστατικές διατάξεις αυτών των φορέων ασχέτως του χρόνου εξοφλήσεως των οφειλών του ασφαλισμένου. β) Το πιο πάνω ποσό της οφειλής μαζί με τις πρόσθετες επιβαρύνσεις όπου αυτές προβλέπονται παρακρατείται από την οριστική ή προσωρινή σύνταξη, σε ίσες μηνιαίες δόσεις που δεν μπορεί να είναι περισσότερες από 16. Η πρώτη δόση παρακρατείται από τον πρώτο μήνα που απονεμήθηκε οριστική ή προσωρινή σύνταξη. γ) Αν το ποσό της κύριας οφειλής είναι μεγαλύτερο από αυτό που καθορίζεται πιο πάνω, ο ασφαλιστικός φορέας μέσα σε δύο μήνες από την υποβολή της αίτησης για συνταξιοδότηση ή σε ένα μήνα από την έκδοση της απόφασης για προσωρινή σύνταξη είναι υποχρεωμένος να γνωστοποιήσει εγγράφως και επί αποδείξει στον ασφαλισμένο το ποσό της οφειλής που είναι πέρα από το πιο πάνω καθοριζόμενο όριο. 2. Ο ασφαλισμένος μέσα σε δύο μήνες από την ημερομηνία που θα του γνωστοποιηθεί η οφειλή κατά το εδάφιο γ της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού είναι υποχρεωμένος να καταβάλλει εφ' άπαξ το ποσό που ορίζεται στη διάταξη αυτή αλλιώς θεωρείται ληξιπρόθεσμο το σύνολο της οφειλής. Στην περίπτωση αυτή η σύνταξη αρχίζει να καταβάλλεται μετά την εξόφληση της οφειλής και από το χρόνο που ορίζουν οι διατάξεις του κάθε φορέα. Η τυχόν χορηγηθείσα προσωρινή σύνταξη διακόπτεται και το συνολικό ποσό των προσωρινών συντάξεων θεωρείται ως αχρεωστήτως καταβληθέν.».

6. Επειδή, από τις πιο πάνω διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 6 του π.δ. 258/1983, σε συνδυασμό με αυτήν του άρθρου 26 του ν.δ. 3348/1955 συνάγεται ότι, όταν το ποσό της κύριας οφειλής από ασφαλιστικές εισφορές του ασφαλισμένου προς το Τ.Σ.Α.Υ., στον οποίο υποβάλλεται αίτηση για συνταξιοδότηση, είναι μεγαλύτερο από το ποσό που αντιστοιχεί σε τέσσερις μηνιαίες συντάξεις κατωτάτου ορίου του εν λόγω Ταμείου, τα αρμόδια όργανα του τελευταίου είναι υποχρεωμένα να γνωστοποιήσουν εγγράφως, και με απόδειξη παραλαβής, στον ασφαλισμένο που ζητά τη χορήγηση σύνταξης, ποιο είναι το ύψος της κύριας οφειλής το οποίο υπερβαίνει το ανωτέρω όριο, καθώς και το ποσό των τυχόν πρόσθετων επιβαρύνσεων. Η γνωστοποίηση αυτή πρέπει να γίνει μέσα στις αποκλειστικές

πρoθεσμίες που προβλέπονται στο εδάφιο γ' της ανωτέρω παραγράφου 1 του άρθρου 6 του π.δ. 258/1983, δηλαδή μέσα σε δύο μήνες από την υποβολή της αίτησης για συνταξιοδότηση ή σε ένα μήνα από την έκδοση απόφασης για προσωρινή σύνταξη. Άλλως, αν δηλαδή η κατά τα ανωτέρω γνωστοποίηση γίνει μετά την πάροδο των εν λόγω αποκλειστικών προθεσμιών, δεν επέρχονται οι συνέπειες που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 6 του π.δ. 258/1983 και, ως προς την έναρξη καταβολής της σύνταξης, εφαρμόζονται οι πάγιες διατάξεις κάθε ασφαλιστικού οργανισμού (βλ. Σ.τ.Ε. 4161/2013 σκ. 4, 1179/2013 σκ. 5, 1231/2007 σκ. 5, 171/2005 σκ. 4, 690/2004 7μ. σκ. 5, 2931/2004 σκ. 8).

7. Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα ακόλουθα: Η προσφεύγουσα, ασφαλισμένη του Τ.Σ.Α.Υ. (μετέπειτα Ε.Τ.Α.Α.) από 22.6.1967 έως 31.1.2013 (46 συντάξιμα έτη), υπέβαλε στο καθ' ου Ταμείο την 17875/20.2.2013 αίτηση χορήγησης σύνταξης λόγω γήρατος. Επί της αίτησής της αυτής εκδόθηκε η 23887/11.3.2003 απόφαση του Διευθυντή του Τομέα Υγειονομικών του Ε.Τ.Α.Α., περί χορήγησης στην προσφεύγουσα προσωρινής σύνταξης, ποσού 1.249,68 ευρώ, από 1.3.2013. Ακολούθως, με την 39329/24.3.2016 απόφαση του Διευθυντή του ίδιου Ταμείου, γνωστοποιήθηκε στην προσφεύγουσα ότι, μετά από εκκαθάριση του ασφαλιστικού της λογαριασμού, για το χρονικό διάστημα από 22.6.1967 έως 31.1.2013, προέκυψε οφειλή ποσού 86.211,33 ευρώ, από μη καταβληθείσες εισφορές και πρόσθετα τέλη που δεν είχε καταβάλει. Με το ίδιο έγγραφο ενημερώθηκε η ίδια ότι τμήμα της ως άνω οφειλής, ποσού 25.000 ευρώ, μπορούσε να συμψηφισθεί με τις συντάξεις που θα λάμβανε, ενώ το υπόλοιπο αυτής, ποσού 61.211,33 ευρώ, θα έπρεπε να εξοφληθεί εντός δύο μηνών από τη λήψη του εν λόγω εγγράφου. Τέλος, με το ίδιο έγγραφο ενημερώθηκε ότι η σύνταξή της θα αρχίσει να της καταβάλλεται μετά την εξόφληση της ανωτέρω οφειλής, χωρίς δικαίωμα λήψης αναδρομικών συντάξεων. Κατά της ως άνω 39329/24.3.2016 απόφασης του Διευθυντή του Ε.Τ.Α.Α. η προσφεύγουσα άσκησε την από 27.5.2016 ένσταση, με την οποία, επικαλούμενη τη δεινή οικονομική της κατάσταση και τα προβλήματα υγείας, τα οποία αντιμετώπιζε, ζήτησε να της χορηγηθεί σύνταξη, έστω και με υπολογισμό λιγότερων ετών ασφάλισης, άλλως, να εφαρμοσθεί στην περίπτωση της η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 38 του ν. 4331/2015, άλλως, να καταβάλει την οφειλή της σε δόσεις, άλλως να λάβει σύνταξη για τα έτη που έχει καταβάλει εισφορές. Η ένστασή της αυτή απορρίφθηκε με την – ήδη προσβαλλόμενη - 279/13.12.2016 απόφαση της Διοικούσας Επιτροπής Υγειονομικών του Ε.Τ.Α.Α.,